

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 5. února 2016 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Iva Zelinky a přísedících Věry Vokaté a JUDr. Miroslava Vejra, **t a k t o:**

Obžalovaný

Bc. M [REDACTED] D [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Kolíně, bývalý praporčík Policie ČR služebně zařazený jako inspektor u Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Kolín, Obvodní oddělení Pečky, t.č. bez zaměstnání, trvale bytem V [REDACTED], O [REDACTED] okres K [REDACTED] v současné době bytem K [REDACTED], B [REDACTED],

j e v i n e n, ž e

- 1) dne 11. dubna 2014 v době kolem 10:45 hodin v obci Škvorec, okr. Praha-východ, na ulici [REDACTED], vstoupil maskovaný světlou čepicí s kšiletem

na hlavě a šátkem přes obličej, který zakrýval ústa a nos, do budovy České pošty s.p., přistoupil k přepážce a následně na pracovníci pobočky M■■■■ T■■■■ namířil blíže nezjištěnou krátkou střelnou zbraň černé barvy, kterou držel v jedné ruce a druhou rukou jí žlábkem v přepážce podal igelitovou tašku bíložluté barvy a slovy: „*Daj mi děngi!*“ ji vyzval k vydání veškeré hotovosti, ve chvíli kdy M. T■■■■ chtěla od přepážky odejít pryč, jí řekl, aby neodcházela a donutil ji namířenou střelnou zbraní k vydání finanční hotovost ve výši 20.600,- Kč a požadoval ještě více peněz, avšak vzhledem k tomu, že další hotovost byla uzamčená v trezoru s časovým zámkem, tyto již nezískal a odešel pryč, čímž způsobil České poště s.p, IČ: 471 14 983, se sídlem Politických vězňů 909, 110 00 Praha, škodu ve výši 20.600,- Kč,

- 2) dne 17. dubna 2014 v době od 13:44 hodin do 13:55 hodin v obci Bedřichov, okres Jablonec nad Nisou vstoupil do pobočky České pošty s.p., nacházející se v domě s číslem popisným ■■■■, kde pod záminkou koupě pohlednic přistoupil k přepážce, a poté, co mu pracovník pobočky V■■■■ C■■■■ podal pohlednice, vytáhl blíže nezjištěnou krátkou střelnou zbraň, namířil ji na poškozeného C■■■■ a se slovy: „*Dej mi děngi!*“, po něm požadoval vydání finanční hotovosti, poté co se V■■■■ C■■■■ zdráhal peníze vydat, vyjmul ze zbraně zásobník, ukázal, že jsou v něm náboje, a po opětovném nabití zbraně jí namířil žlábkem pod okýnkem proti V■■■■ C■■■■ a požadoval vydání všech peněz z první zásuvky ve stole, po čemž mu poškozený C■■■■ vydal finanční hotovost ve výši 33.600,- Kč, kterou odnesl pryč, čímž způsobil České Poště s.p, IČ: 471 14 983, se sídlem Politických vězňů 909, 110 00 Praha, škodu ve výši 33.600,- Kč,
- 3) dne 18. července 2014 v době od 14:25 hodin do 14:30 hodin v obci Mcely, okres Nymburk u vstupních dveří do místnosti České pošty s.p., nacházející se v domě s číslem popisným ■■■■, přistoupil k vedoucí této pobočky J■■■■ H■■■■, přičemž držel v ruce blíže nezjištěnou krátkou střelnou zbraň, a řekl: „*Davaj děngi!*“, zatlačil pak poškozenou H■■■■ do prostoru pošty určené pro veřejnost, poté ke zvýšení důrazu své výzvy vysunul ze zbraně a následně opět do zbraně zasunul zásobník a požadoval, aby poškozená otevřela dveře vedoucí za přepážku, což poškozená J■■■■ H■■■■ učinila, ale následně se snažila tyto dveře oddělující veřejně přístupný prostor od prostoru zázemí pošty před ním přibouchnout, čemuž zabránil tím, že vložil mezi dveře a zárubeň nohu a ruku se zbraní a opakovaně J■■■■ H■■■■ udeřil do levé horní části hlavy, čímž jí způsobil silně krvácející tržnou ránu na

hlavě o délce 2,5 cm a prudkým zaražením dveří frakturu malíku pravé ruky, následně se kolem zraněné prosmýkl do prostoru zázemí pošty, přistoupil k pracovnímu stolu a z jeho horní zásuvky ke škodě České pošty s.p, IČ: 471 14 983, se sídlem Politických vězňů 909, 110 00 Praha, vzal bankovky různé nominální hodnoty v celkové výši 23.000,- Kč, které odnesl pryč, přičemž svým jednáním způsobil poškozené J. H. psychickou újmu typu posttraumatické stresové poruchy, která nejméně do 1.10.2014 podstatně omezovala poškozenou v běžném způsobu života, neboť pociťovala opakované úzkostné stavy, trpěla poruchami spánku, epizodami panické úzkosti, musela chodit do práce a z práce v doprovodu jiné osoby a dále se bála zůstat sama doma či na pracovišti, takže došlo ke dni 1.10.2014 k úpravě místa výkonu její práce, kdy byla pro páteční služby zařazena na jinou poštu,

t e d y

v bodech 1) až 3) užil proti jinému násilí a pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci a v bodě 3) způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

č í m ž s p á c h a l

pokračující zločin loupeže podle § 173 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 173 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody **7 (sedmi) roků**, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazuje do **věznice s dozorem**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozeným:

- 1) Zaměstnanecké pojišťovně Škoda a.s., se sídlem Husova 302, Mladá Boleslav, náhradu škody ve výši 9.392,- Kč,
- 2) Kooperativě Pojišťovně a.s. se sídlem Pobřežní 665/21, Praha 8, náhradu škody ve výši 13.484,- Kč,
- 3) České poště s.p. se sídlem Politických vězňů 909/4, Praha 1, náhradu škody ve výši 30.000,- Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05% p.a. ode dne 26.1.2015.

O d ů v o d n ě n í

Důkazy provedenými v hlavním líčení vzal soud za prokázaný tento skutkový děj:

- 1) obžalovaný dne 11. dubna 2014 v době kolem 10:45 hodin v obci Škvorec, okr. Praha-východ, na ulici ■■■■■ vstoupil maskovaný světlou čepicí s kšilem na hlavě a šátkem přes obličej, který zakrýval ústa a nos, do budovy České pošty s.p., přistoupil k přepážce a následně na pracovníci pobočky M■■■■ T■■■■ namířil blíže nezjištěnou krátkou střelnou zbraň černé barvy, kterou držel v jedné ruce a druhou rukou jí žlábkem v přepážce podal igelitovou tašku bíložluté barvy a slovy: „*Daj mi děngi!*“ ji vyzval k vydání veškeré hotovosti, ve chvíli kdy M. T■■■■ chtěla od přepážky odejít pryč, jí řekl, aby neodcházela a donutil ji namířenou střelnou zbraní k vydání finanční hotovost ve výši 20.600,- Kč a požadoval ještě více peněz, avšak vzhledem k tomu, že další hotovost byla uzamčená v trezoru s časovým zámkem, tyto již nezískal a odešel pryč, čímž způsobil České poště s. p, IČ: 471 14 983, se sídlem Politických vězňů 909, 110 00 Praha, škodu ve výši 20.600,- Kč,
- 2) dne 17. dubna 2014 v době od 13:44 hodin do 13:55 hodin v obci Bedřichov, okres Jablonec nad Nisou vstoupil do pobočky České pošty s.p., nacházející se v domě s číslem popisným ■■■■■ kde pod záminkou koupě pohlednic přistoupil k přepážce, a poté, co mu pracovník pobočky V■■■■ C■■■■ podal pohlednice, vytáhl blíže nezjištěnou krátkou střelnou zbraň, namířil ji na poškozeného C■■■■ a se slovy: „*Dej mi děngi!*“, po něm požadoval vydání finanční hotovosti, poté co se V■■■■ C■■■■ zdráhal peníze vydat, vyjmul ze zbraně zásobník, ukázal, že jsou v něm náboje, a po opětovném nabití zbraně jí namířil žlábkem pod okýnkem proti V■■■■ C■■■■ a požadoval vydání všech peněz z první zásuvky ve stole, po čemž mu poškozený C■■■■ vydal finanční hotovost ve výši 33.600,- Kč, kterou odnesl pryč, čímž způsobil České poště s.p, IČ: 471 14 983, se sídlem Politických vězňů 909, 110 00 Praha, škodu ve výši 33.600,- Kč,
- 3) dne 18. července 2014 v době od 14:25 hodin do 14:30 hodin v obci Mcely, okres Nymburk u vstupních dveří do místnosti České pošty s.p., nacházející se v domě s číslem popisným ■■■■■ přistoupil k vedoucí této pobočky J■■■■

H[REDACTED], přičemž držel v ruce blíže nezjištěnou krátkou střelnou zbraň, a řekl: „*Davaj děngi*“, zatlačil pak poškozenou H[REDACTED] do prostoru pošty určené pro veřejnost, poté ke zvýšení důrazu své výzvy vysunul ze zbraně a následně opět do zbraně zasunul zásobník a požadoval, aby poškozená otevřela dveře vedoucí za přepážku, což poškozená J[REDACTED] H[REDACTED] učinila, ale následně se snažila tyto dveře oddělující veřejně přístupný prostor od prostoru zázemí pošty před ním přibouchnout, čemuž zabránil tím, že vložil mezi dveře a zárubeň nohu a ruku se zbraní a opakovaně J[REDACTED] H[REDACTED] udeřil do levé horní části hlavy, čímž jí způsobil silně krvácející tržnou ránu na hlavě o délce 2,5 cm a prudkým zaražením dveří frakturu malíku pravé ruky, následně se kolem zraněné prosmýkl do prostoru zázemí pošty, přistoupil k pracovnímu stolu a z jeho horní zásuvky ke škodě České pošty s.p., IČ: 471 14 983, se sídlem Politických vězňů 909, 110 00 Praha, vzal bankovky různé nominální hodnoty v celkové výši 23.000,- Kč, které odnesl pryč, přičemž svým jednáním způsobil poškozené J[REDACTED] H[REDACTED] psychickou újmu typu posttraumatické stresové poruchy, která nejméně do 1.10.2014 podstatně omezovala poškozenou v běžném způsobu života, neboť pociťovala opakované úzkostné stavy, trpěla poruchami spánku, epizodami panické úzkosti, musela chodit do práce a z práce v doprovodu jiné osoby a dále se bála zůstat sama doma či na pracovišti, takže došlo ke dni 1.10.2014 k úpravě místa výkonu její práce, kdy byla pro péteční služby zařazena na jinou poštu.

Obžalovaný **Bc. M[REDACTED] D[REDACTED]** v přípravném řízení využil svého práva a k věci nevypovídal. Pouze ke své finanční situaci uvedl, že nemá finanční úspory a finančně mu vypomáhají rodiče, kteří mu přispívají kolem 6 tis. Kč měsíčně. K mobilnímu telefonu, který vydal policejnímu orgánu, uvedl, že patřil jeho matce, která ho platila, a on ho měl pouze v dočasném užívání. Domnívá se, že v telefonu byla SIM karta, kterou měl na smlouvu, kdy mu toto platila jeho známá, kterou uvádět nechce. Tuto kartu ještě používal jeho kamarád, kterého také uvádět nechce. Nepamatuje si přesně, kolikrát dal telefon do zastavárny, domnívá se, že asi desetkrát. Vždy to bylo ve stejné zastavárně. V hlavním líčení popřel, že by spáchal trestné činy, ze kterých je obviněn. Obžalovaný v hlavním líčení vypovídal dle svých písemných poznámek. Na začátku svého výslechu uvedl, že důvodem, proč do současné doby nevypovídal, byl počáteční nátlak ze strany GIBS. Od chvíle, kdy byl zadržen, tj. 9.9.2014, byl z jejich strany přesvědčován, aby se ke všemu přiznal. Od samého počátku vyšetřujícímu orgánu nešlo o to slyšet pravdivou výpověď, ale šlo mu o jeho doznání za každou cenu. Z tohoto důvodu ztratil k vyšetřujícímu orgánu jakoukoliv důvěru, a proto se rozhodl vypovídat k věci až v hlavním líčení, byť i za cenu čtyř a půl měsíční vazby, během které rovněž nevypovídal. Uvedl, že až do svého zadržení měl stále zaměstnání u policie, které ho bavilo a naplňovalo a vždy ctil zákony a řídil se jimi. Neměl jediný důvod riskovat, že by o toto všechno přišel, navíc si dodělal vysokou školu, která ho měla motivovat k dosažení vyššího pracovního zařazení. Připustil, že měl dluhy, což není věc, kterou by se měl chlubit, ale rozhodně by svou finanční situaci neřešil páčáním trestné činnosti. Naopak za pomoci své rodiny se odhodlal k tomu, aby podal žádost o oddlužení, kdy toto bylo schváleno krajským soudem a od počátku roku 2014 běží insolvence. Od té doby, co mu byl snížen plat na

minimální mzdu, mu vypomáhali finančně rodiče a rovněž jeho přítelkyně tím, že občas kupovala jídlo a několikrát zaplatila i nájemné. Tato však o jeho skutečné finanční situaci v té době nevěděla. Měl tedy dostatečnou podporu, aby mohl normálně žít. Neměl tedy žádný motiv ke spáchání trestných činů. Připustil, že i mimo insolvenční řízení měl nějaké další dluhy, nejednalo se však o nějaké závratné částky, které by nedokázal průběžně splácet, a navíc to byly ve většině případů půjčky od známých, kteří na vrácení peněz nijak nespěchali, a z jejich strany na něho nebyl vyvíjen žádný tlak. Dále uvedl, že v inkriminované době měl obecní byt, který byl podmíněn zaměstnáním u policie. Nájemné bylo ve výši cca 6.800,- Kč včetně energií. V té době měl plat 8.900,- Kč. Dalších 6.000,- Kč dostával od rodičů. Dluhy si způsobil tím, že hodně sázel, užíval si dovolené, atd., zkrátka žil nezodpovědným způsobem. Než došlo k insolvenci, tak si půjčoval převážně od bank, po insolvenci si půjčoval pouze od svých známých. Návrh na insolvenci podával sám na sebe. V současné době odchází na insolvenci poměrná část peněz, ale dluhy, které měl u známých, tak některé ještě trvají. V současné době má zdravotní problémy s kolenem a chodidlem, díky tomu došlo ke ztrátě zaměstnání, v současné době je v pracovní neschopnosti a hledá si nové zaměstnání.

Obžalovaný uvedl, že používal dva mobilní telefony, oba značky Samsung. Jeho telefonní číslo je [REDAKCE] a dále měl ještě jedno telefonní číslo tzv. dobíjecí a toto si již nepamatuje. Telefon dával do zastavárny v Kolíně v K [REDAKCE] ulici. Domnívá se, že za tuto sledovanou dobu tam byl zastaven minimálně desetkrát, zpravidla to byl týden až 14 dní, nikdy více. Následně ho vždy vykoupil, buď dostal peníze od rodičů, nebo si půjčil od nějakého známého. V posledním případě telefon vykupovala matka. Pokud jde o služební zbraň, tuto měl přidělenou na Obvodním oddělení policie Pečky, šlo o [REDAKCE]. Uvádí, že neví, co se se zbraní stalo. Byl v pracovní neschopnosti a od té doby již služební zbraň neviděl. Naposledy ji měl při poslední službě, což mohlo být někdy v srpnu 2015. Má za to, že zbraň tehdy předával, všechno bylo v pořádku, ale evidentně nebylo. Jediná možnost, která se mu vybavuje, že zbraň zapomněl uložit do trezoru a nechal ji v kanceláři, ale ani tam se nenašla. Předtím se mu nikdy nestalo, že by zbraň nechal v kanceláři. Praxe byla taková, že dozorčí služby přišla před osmou hodinou ranní, vyndávala si svoji zbraň a on naopak ukládal svou zbraň do trezoru. Vyjímání a ukládání zbraně střídající se služby probíhalo fakticky současně. V této věci byl ke ztrátě zbraně vyšetřován a nemohl si vzpomenout, jestli zbraň do trezoru dal nebo si ji nechal na opasku v kanceláři. V žádném případě si zbraň neponechal doma. Žádnou soukromou střelnou zbraň neměl, pouze měl vzduchovku, kterou však naposledy použil v době, kdy mu bylo asi 20 let. Někdy v měsíci únoru 2014, když pracoval ještě jako inspektor na Obvodním oddělení policie Pečky, dostal na starost případ, kdy neznámé vozidlo s posádkou dvou mužů sledovalo pracovnice České pošty. Nejprve se to stalo v obci Cerhenice, poté v obci Velim. Dělal v této věci běžné šetření, kdy proběhla spolupráce s kolegy z SKPV, Policie ČR Kolín. Provedeným šetřením zjistil přibližný popis osob a vozidla. Jedna z osob měla mluvit slovensky, byla romského původu, a pokud jde o vozidlo, jednalo se o značku Fiat modré barvy se slovenskou registrační značkou. Jelikož bylo důvodné podezření, že by mohlo dojít k přepadení poštovních doručovatelek, které dle sdělení u sebe vozily důchody a v některých případech měly

u sebe i částku přesahující částku 100 tis. Kč, věnoval tomuto případu velkou pozornost, a to i nad rámec svých povinností, tj. ve svém volnu. Jelikož v té době bydlel ve Velimi, kde byl hlášen jeden z případů, měl velký zájem případ vyšetřit. Vždy, když měl např. po službě nebo jel kolem nějaké pošty v obci Velim, Cerhenice, Plaňany, Pečky, pozoroval, zda nezahledne podezřelé vozidlo nebo nějaké osoby, které se kolem pošty pohybovaly. Jednou někdy v březnu 2014 podezřelé vozidlo zahlédl v Kolíně v Jaselské ulici a došlo mu, že vozidlo bude užívané někým, kdo možná bydlí v kolínském okrese. Má přítelkyni, která bydlí v obci Chvaletice, a pro kterou jezdil svým vozidlem Ford Focus. Jezdil tam nepravidelně. Někdy koncem března či dubna 2014, kdy jel do obce Chvaletice k přítelkyni, tak poblíž pošty nedaleko domu, kde bydlí přítelkyně, stálo zaparkované podezřelé vozidlo a u pošty stál muž, který se choval nervózně a neustále se ohlížel kolem sebe. Najel proto k domu přítelkyně a čekal, co se bude dít. Seděl ve vozidle a sledoval muže stojícího před poštou. Tento po několika minutách si ho pravděpodobně všiml a někomu volal nebo předstíral, že volá, a zašel za roh pošty, kde stálo podezřelé vozidlo. Do těchto míst obžalovaný neviděl, ale po několika vteřinách uslyšel nastartování motoru a poté viděl, jak vozidlo ujíždí směrem ke křižovatce. Za tímto vozidlem se vydal směrem na Přelouč, avšak po chvíli se mu ztratilo, neboť mělo veliký náskok. Bylo mu jasné, že to určitě není náhoda, že to samé vozidlo je po několikáté spatřeno poblíž nějakého poštovního úřadu. V tuto chvíli se rozhodl, že se případu bude věnovat hlavně v době svého volna a pokusí se o rozluštění celé věci. Začal si mapovat možné objekty napadení, sídla menších poboček pošt v menších obcích, neboť bylo patrné, že toto by mohlo být cílem podezřelých. V průběhu měsíce dubna 2014 začal v době svého volna objíždět menší obce, kde se nacházely pobočky České pošty. Začal na okrese Kolín, kde byl v obci Velim, Cerhenice, Bečváry, Starý Kolín, Červené Pečky, Radboř, Velký Osek. Zde byl i uvnitř těchto objektů, aby zjistil, jestli to může být snadný cíl pro podezřelé. Zjišťoval příjezdovou cestu, počet návštěvníků, zda je zde kamerový systém atd. Dále mapoval i okres Kutná Hora, Nymburk, okolí Přelouče. Byl například v obcích Pňov, Předhrádí, Miskovice, Chotusice, Žehušice, Oskořínek, Košík, Loučeň, Mcely, Rožďalovice, Hlízov, Choltice, Chvaletice, Hlavečnick a Kladruby nad Labem, kde byl i opakovaně, neboť tato pošta mu přišla jako vhodný cíl k útoku.

Pokud jde o poštu v obci Škvorec, tak si vůbec neuvědomuje, že by na této poště byl přímo uvnitř. Obcí projížděl několikrát, je to cestou na Říčany, kudy jezdil za známou do Lipence pro zboží do jejího obchodu. Co se týká pošty v obci Bedřichov, tak si nevybavuje, že by byl přímo uvnitř této pošty. V obci určitě byl, jezdil tam s rodinou do Albrechtic, které jsou nedaleko a jezdí tam i na kole. Ví, že tam byl několikrát na jaře sám, a to v době, kdy měl deprese, v takových chvílích jezdil po různých místech. Co se týká pošty v obci Mcely, tak zde byl určitě uvnitř, tato pošta je v okrese Nymburk, je to jedna z mnoha pošt, na které se ve svém vlastním pátrání zaměřil. Návštěvu této pošty si matně vybavuje, protože si vzpomíná, že nějaké starší paní na odchodu otevíral dveře a zdravil ji. Poté vstoupil dovnitř, aby nahlédl, jak to uvnitř vypadá, a zde si všiml, že jsou pootevřené dveře, které vedou za přepážku, tyto pouze zabouchl s ohledem na bezpečnost poštovní pracovnice a zase odjel z obce. V obci Mcely byl několikrát, byl tam například na zámku, když měl deprese, byl i v obci Loučeň, která je nedaleko, tam byl rovněž i na poště.

Všechny tři žalované skutky byly spáchány se střelnou zbraní, ale obžalovaný uvádí, že žádnou střelnou zbraň nevlastní a nikdy nevlastnil. Služební zbraň si domů nenosil. Pokud by takovouto střelnou zbraň vlastnil, tak by se patrně našla při domovních prohlídkách, které byly provedeny u něj doma, u rodičů, u přítelkyně, v autě nebo v kanceláři. Nemá žádná jiná místa, která by navštěvoval a kam by si ukládal svoje osobní věci. Po dobu, co byl u policie, tak byl v několika případech na místě, kde došlo k nějakým loupežným přepadením a ví, jak policie v takových případech postupuje, ví, jaké stopy se zajišťují. Kdyby sám plánoval něco takového, určitě by u sebe neměl aktivní mobil, vzal by si rukavice, a určitě by se připravil jiným způsobem. Nikdy však nic takového neplánoval. V době, kdy byl ve vazbě, tak měl možnost sledovat televizní zprávy a všiml si, že i po jeho zadržení došlo k několika přepadením menších pošt. Ze spisu vyplývá, že je zde několik úředních záznamů, a co se týká popisu osoby například na poště Mcely, byl popis i medializován a mělo se jednat o osobu tmavší pleti, tato osoba měla mít výrazně hnědé oči, štíhlou postavu, výška asi 165 cm a toto neodpovídá jeho zevnějšku.

Ztráta jeho služební zbraně vyšla najevo někdy koncem srpna či začátkem září. V té době byl v pracovní neschopnosti, v této byl od počátku srpna. Pokud jde o skutek ze dne 18.7.2014, tak ze strany vyšetřovacího orgánu bylo naznačováno, že na zbraní měly být nějaké stopy, pokud by tento skutek spáchal se svou služební zbraní, tak by po dobu ještě dalších 14 dnů nechodil do práce s touto služební zbraní, neboť by zde mohly být nějaké krevní stopy na zbraní. Obžalovaný dále uvedl, že mapoval a objížděl různé pošty, tak toto nikomu z kolegů nehlásil. Domnívá se, že většina kolegů by mu nepochybně řekla, že je blázen, že ve svém volnu dělá zbytečně věci navíc a k ničemu to nepovede. Pokud jde o pošty, tak uvedl, že si je vybíral víceméně náhodně, podle mapy, vždy jezdil sám, žádnou fotodokumentaci si nepořizoval, psal si pouze poznámky. Co se týká pošty ve Mcelích, tak jeho mobil měl být zachycen v obci Loučeň, což je asi 5 km od Mcel. Při objíždění těchto pošt někdy stihl objet čtyři až pět pošt za jeden den. S tímto pátráním na vlastní pěst se nesvěřoval ani přítelkyni. Co se týká výsledků jeho pátrání, tak ho zaujalo, že ve Chvaleticích viděl pravděpodobně stejné osoby a auto, na které si poštovní doručovatelky stěžovaly, že je sleduje. Byl to pro něho zlom, kdy si řekl, že něco není v pořádku. Registrační značku si zapsal, určitě to bylo u něho někde v kanceláři. Nikomu však nehlásil, že tam jel svým autem a že má důvodné podezření, že mohl být spáchán trestný čin. Chtěl to objasnit pouze sám.

V době podání návrhu na insolventci měl dluhy ve výši kolem 700 tis. Kč. Rodiče věděli, kolik má dluhy, pomáhali mu s insolventci. Žádnou odbornou pomoc, například pomoc psychologa nevyhledal, snažil se to řešit sám. O jeho problémech nevěděla ani jeho přítelkyně. Pokud dával mobil do zastavárny, tak za něj dostával cca 3 tis. Kč. Když ho vykupoval, tak opět za částku 3 tis. Kč, plus 50,- Kč za každý den. Rodičům neříkal, že potřebuje peníze na vykoupení telefonu, ale když se stavoval doma, tak tam měl vždy připravené 2 až 3 tis. Kč. Do září 2014 nezaznamenal, že by došlo k nějakému přepadení pošty, proto ve své pátrací činnosti pokračoval dál. Nezaznamenal ani přepadení těch pošt v dubnu, ze kterých je nyní obviněn.

Nevybavuje si, že by byl uvnitř pošty v Bedřichově. Ví, kde tam pošta je, jestli zde byla nalezena nějaká jeho pachová stopa, tak je možné, že byl uvnitř, ale nevybavuje si to. Rovněž si nevybavuje, jestli byl dne 17.4.2014 v Severních Čechách, byl tam na jaře, ale přesně si to již nevybavuje.

Svědčyně M■■■■ T■■■■ v přípravném řízení uvedla, že 11.4.2014 nastoupila na poštu ve Škvorci jako každý jiný den asi kolem sedmé hodiny ranní. Pracuje sama, pošta má otevřeno od 08:00 do 11:30 hod. a pak od 14:00 do 16:00 hod. Jedná se o malou poštu. Provoz je tam takový, že jeden zákazník přijde a sotva odejde, přichází další. Asi kolem 11:30 hod. na poštu přišla osoba, ona byla za přepážkou a vyřizovala si nějakou práci. Pouze zaregistrovala, i podle toho, že zaskřípaly dveře, že někdo přišel. Pokud zdvihla následně hlavu od své práce, viděla člověka, který měl na hlavě takovou čepici s kšiltem (tzv. bejsbolku) a pak od nosu, resp. pak přes nos tato osoba měla šátek, barvu neví, takže z obličeje viděla vlastně jen oči, barvu však neví. Tato osoba měla na sobě mikinu a v ruce měla zbraň namířenou proti ní. Ten člověk uvedl rusky, aby „dala děngi“. Ona se chtěla zvednout a odejít, on jí však řekl, že chce ty peníze. Ona mezitím vytáhla šuplík, on ji strčil igelitovou tašku z nějakého obchodáku, do žlábků pod sklo přepážky a řekl jí, aby peníze dala do tašky. Ona peníze vyndala, dala je do žlábků. On jí říkal, že těch peněz má určitě víc. Svědkyně mu sdělila, že víc dát nemůže, že peníze jsou dole v trezoru, kde je časovaný zámek na 10 minut. Když jí říkal, že chce víc peněz, tak s tou zbraní nějak zacvakal. Neví, jestli ji natahoval nebo co to bylo za zvuk, ale byl to kovový zvuk. Co se dělo poté už moc neví, jen si pamatuje, že na parkovišti, na které od přepážky viděla, přijelo auto, ze kterého vystoupila nějaká maminka s malým dítětem. Ten člověk z pošty vzápětí odešel a před poštou se s touhle paní minul, když tato šla na poštu. Když ten člověk odcházel z pošty, tak už na sobě ten šátek neměl. Té paní řekla, ať na poštu nechodí, že byla přepadena. Poté shodila poplachové tlačítko a asi 3 až 4 minuty se vrátili zpět doručovatelé, kteří toho člověka míjeli asi 100 až 150 metrů od pošty a tak jej nijak blíže nezaregistrovali. Svědkyně uvedla, že nebyla schopna zavolat ani na policii, to museli udělat až ti doručovatelé. Pokud jde o tu zbraň, tak byla taková černá střílná zbraň osobní v délce zhruba do 30 cm, byla to nějaká pistole, nebyl to revolver s bubínkem. Ta zbraň byla taková hodně kovová, nepřipadala jí jako plastová. V každém případě ten zvuk, když to ten muž natáhnul, tak jí nepřipadal v žádném případě plastový. Svědkyně uvedla, že pokud uvádí, že ten člověk odcházel už bez šátku na obličeji, tak je to jen její domněnka. Při jeho odchodu už ho moc nevnímala, měla hlavně strach o tu paní s dítětem, aby jim něco neudělal. Kam tu zbraň dal a kam dal peníze, přesně neví. Kromě toho, že ten muž řekl rusky „děngi“, tak jinak na ni mluvil česky. Myslí si, že bez přízvuku. Svědkyně uvedla, že tomu muži dala do toho žlábků pod sklem asi 22 tis. Kč pouze v bankovkách. Zda tento muž měl holé ruce nebo nějaké rukavice, neví. Jestli se něčeho na poště dotknul, tak jedině kliky u vchodových dveří a pak toho žlábků u skleněné přepážky. Na postavě tohoto muže si ničeho nápadného nevšimla, není schopna vyjádřit se k barvě ani délce vlasů, neboť tyto měl pod čepicí. Nebyla schopna odhadnout ani výšku tohoto člověka. Připadal jí takový tuctový. Pošta ve Škvorci, resp. ten dům, v němž se nachází, nebyla opatřena žádným kamerovým systémem.

V hlavním líčení svědkyně v podstatných bodech vypovídala shodně jako v přípravném řízení. Potvrdila, že muž měl přes ústa šátek a na hlavě měl čepici, říkal jí, že chce „děngi“, jinak s ní hovořil česky. Potvrdila, že muž měl malou černou střelnou zbraň, byla to pistole, tuto zbraň natáhl a svědkyně slyšela takové cvaknutí. V té době na poště nebyli žádní jiní zákazníci. Potvrzuje, že mu vydala hotovost kolem 20 tis. Kč, které měla v šuplíku. Je to limit, který mohou mít na přepážce. Oproti přípravnému řízení pouze uvedla, že nedokáže rozlišit pistoli a revolver, což v přípravném řízení byla schopna rozlišit, pokud svědkyni byla předestřena výpověď z přípravného řízení, tak uvedla, že v předchozím výslechu si vše pamatovala lépe než v hlavním líčení.

Svědék V [REDACTED] C [REDACTED] v přípravném řízení uvedl, že dne 17.4.2014 byl na poště v Bedřichově, kterou připravoval k plánovanému uzavření, neboť tato se měla rušit. Přijel na odpolední službu, kdy pošta se otevírá v 13:00 hod. Dorazil na poštu kolem 12:30 hod. Do té doby byla pošta zavřená. Tato je umístěna v rodinném domě. V 13 hodin svědek poštu otevřel, v tuto dobu zde není žádný pohyb. Provozní doba je od 13:00 do 16:00 hod. Zhruba v 13:45 hod. byl ve vedlejší místnosti, kde připravoval nějaké písemnosti na stěhování pošty a slyšel cvaknutí dveří, tak svědek šel za přepážku a ptal se, co si klient přeje. Tento uvedl, že chce nějaké velikonoční pohledy, svědek mu ukazoval nějaké typy pohledů a ten muž mu říkal, že je mu to jedno, ať nějaký vybere on. Tak mu vybral dva pohledy a podal mu je žlábkem pod okýnkem. Pak zadával transakci do počítače, očima se tedy soustředil na monitor. Když měl zápis hotový, tak se otočil k tomu muži a požadoval po něm obnos, což činilo nějakých 16,- Kč, a v tuto dobu zjistil, že muž je zahalený a v ruce drží pistoli. Uváděl, že chce „děngi“. Když se ho zeptal svědek, co že to, tak on řekl, že peníze. Tyto mu svědek nechtěl dát, dohadoval se s ním, a tento muž mu řekl, ať nedělá hlouposti, že peníze potřebuje, že to není sranda, na to vytáhl zásobník z pažby pistole a ukázal mu, že je nabitý, že jsou tam patrony a zarazil ho zpět do zbraně. Pak se snažil naznačit tím, že strkal pistoli do žlábků pod okýnkem, že mu má dát peníze, že to myslí vážně a že mu má dát všechno, co je v prvním šuplíku ve stole, což tedy svědek udělal. Pak tento muž peníze sebral a odcházel s tím, že se mu omlouval. Svědek uvedl, že pošta není vybavena žádným kamerovým systémem. Je zde pouze zabezpečovací elektronický systém, lokální, jedná se o sirénu na domě. Je to nějakým způsobem napojeno na počítačový systém nebo telefonní linky. Zapíná to pracovník pošty tlačítkem umístěným pod pultem. V době, kdy zde byl ten muž na poště, tak zde nebyl přítomen nikdo další. Další zákaznice přišla až v době, kdy svědek telefonoval na policii a vedení řídicí pošty v Jablonci nad Nisou, že došlo k přepadení. Paní přišla v době, než svědek stačil zamknout objekt. Upozornil ji, aby se ničeho nedotýkala. Když ji obsloužil, tak za ní zamknul budovu. Pokud jde o toho muže, tak se domnívá, že je drobnější a menší než svědek a svědek měří asi 178 cm. Muž byl mladší ročník, věk odhaduje mezi 25 až 30 lety. Pokud jde o vlasy, tak se domnívá, že je měl spíš krátké, na sobě měl snad džíny světlejší barvy, červenou bundu se zipem. Když se k němu svědek otočil od počítače, tak viděl, že má natažený nějaký černý šátek nebo límec od roláku přes nos až ke kořeni a na hlavě měl přehozenou červenou kapuci od bundy, takže mu viděl pouze štěrbinu očí. Odkud ten muž vytáhl pistoli, neví, byla černá, kolem ústí hlavně trošku odřená. Ve zbraních se nevyzná, ale ví, že revolver má

bubínek a tohle byla pistole. Ústí pistole bylo odřené ošoupáním a prosvítal tam bílý nebo stříbrný kov. Muž vytáhl z pistole zásobník, viděl v něm vedle sebe dva náboje, jeden byl výše, druhý níže. Tyto náboje byly do žluta nebo do růžova. Pistoli držel v pravé ruce. Muž hovořil normálně česky bez přízvuku, jediné když říkal ty peníze, tak řekl „děngi“. Pokud mu vydal peníze, tak to bylo kolem 31 tis. Kč. Peníze mu dával tím žlábkem pod sklem. Domnívá se, že ten muž na ruku rukavice neměl a že se mohl dotknout kliky u vstupních dveří do pošty. Pokud jde o peníze, tak se domnívá, že ten muž je dával do nějaké igelitky nebo něčeho podobného. Pak svědkovi poděkoval, omluvil se a odešel. Svědek uvedl, že zazmatkoval, nejprve se šel podívat před poštu, kterým směrem muž odešel, ale nikoho venku neviděl. Nejprve zvedl telefon, aby volal, ale pak mu došlo, že by se měl podívat, kam ten muž šel, což učinil. Venku ho však již neviděl a ani neslyšel, že by někde někdo startoval auto. Pak se vrátil a volal příslušná telefonní čísla.

V hlavním líčení svědek V [REDAKCE] C [REDAKCE] vypovídal v podstatě obdobně jako v přípravném řízení. Opětovně potvrdil, že po něm muž chtěl peníze, ale vyslovil to jako „děngi“. Peníze mu svědek nechtěl vydat, domlouval mu, aby si to rozmyslel. Na to mu však ten muž ukázal nabitý zásobník, který zasunul zpět do pistole. Vydal mu pouze papírové bankovky. Opětovně uvedl, že mezi dveřmi se mu ten muž omluvil a odešel. Žádný kamerový systém v té době na poště nebyl. Když ten muž přišel na poštu, tak nebyl zahalený, až když chtěl peníze, tak byl zahalený, kapuci měl na hlavě a šátek přes obličej. Určitě by ho nepoznal. Opětovně potvrdil, že si všiml, že pistole byla černé barvy, ale kolem hlavně byla trochu odřená. Typ pistole není schopen určit. Při odebírání peněz ten muž si mohl sáhnout na pult. Ten pachatel mu výslovně řekl „dej mi děngi“ a když svědek odvětil „cože?“, tak on říkal „no peníze z prvního šuplíku“. V tomto prvním šuplíku měl bankovky. Potvrdil, že mu předal částku kolem 30 tis. Kč. Pokud byl dotazován na náboje v zásobníku, tak svědek uvedl, že náboje byly v zásobníku vodorovně, není si jistý, jestli byly zdvojeně vedle sebe. Pokud mu byla předestřena výpověď z přípravného řízení, tak svědek uvedl, že je to možné, že to bylo tak, jak vypovídal na policii. S odstupem doby si v hlavním líčení detaily moc nepamatuje.

Svědčyně J [REDAKCE] H [REDAKCE] v přípravném řízení uvedla, že pracovala na pobočce České pošty v obci Mcely, tato je umístěna v objektu, ve kterém je rovněž obecní úřad, mateřská školka a soukromý byt. Pobočka měla otevírací dobu v pátek od 13:30 do 15:30 hod. Obecní úřad měl tehdy otevřeno od 08:00 do 12:00 hod. a mateřská školka měla v tu dobu zrovna prázdniny. Svědkyně uvedla, že k přepadení pošty došlo právě v pátek. Popsala, že šla na obecní úřad přes chodbu na WC, následně se vrátila ven do poštovní schránky, která je umístěna na průčelí budovy. Tuto otevřela klíčem, opětovně zamkla a šla zpět na poštu. Vešla do hlavních vchodových dveří, v pravé ruce držela klíče od pošty a dále klíče od hlavních dveří od pošty na svazku klíčů. Při tomto šla chodbou směrem k hlavním dveřím pobočky. Dveře odemkla, otevřela je, vešla dovnitř, a když chtěla za sebou zavřít dveře, kdy již byla v prostoru pošty pro veřejnost, stál za ní muž s pistolí v ruce, tuto měl v pravé ruce a říkal jí: „davaj děngi“. Ví, co tato slova znamenají. Tohoto muže se snažila zatlačit zpět na hlavní chodbu. Pravou rukou do toho muže strčila tak, že do něho bouchla

předloktím. On se jí snažil zatlačit zpět do prostoru pošty pro veřejnost. Zavřít dveře nešlo. Z muže vnímala pouze jeho obličej, oči, a ví, že měl na hlavě kšiltovku. Na nos mu padal stín z kšiltu. Muž jí říkal, aby byla zticha, pistoli držel v pravé ruce a začal vytahovat zásobník levou rukou a pak jej znovu zasunul do pistole. Tato pistole byla černá, krátká, podrobnosti si nevšimla. Pak jí řekl, aby otevřela dveře u přepážky. Svědkyně uvedla, že šla ke dveřím přepážky a aby mu nějak zabránila v dalším jednání, tak mu pod nohy shodila police s propagačním materiálem. To však nebylo nic platné. Chtěla rychle klíčem otevřít dveře a přibouchnout před pachatelem. Dveře odemkla, avšak muž mezi dveře strčil nohu a rukou s pistolí ji mlátil do hlavy, a to pažbou. Na dvou místech měla tržnou ránu. Přesto ty dveře se snažila zatlačit, a když jí začala téct krev z hlavy, tak povolila dveře, protože již neměla sílu. On vtrhl dovnitř, přiskočil k prvnímu šuplíku u pracovního stolu a začal tam hrabat peníze. Když tam vrazil, tak ji musel bouchnout do klíčů, které měla v pravé ruce, neboť tyto klíče se úplně rozletěly. Ví, že pachatel hrabal peníze v prvním šuplíku. Zásuvka je sice zamykací, ale zamknuta nebyla, neboť předtím svědkyně obsluhovala lidi. Pachatel šel přímo do prvního šuplíku, žádný jiný neprohlížel. Časový trezor je umístěn na pravé straně pod přepážkou, trezor pod pracovním stolem ho vůbec nezajímal a taky jej nezajímal velký trezor. Pouze jej zajímaly větší peníze dvoustovky a stovky tam nechal, pětistovky tam nebyly, byly tam dvoustovky, tisícovky, dvoutisícovky a pětitisícovky. Celkem to bylo 23 tis. Kč, co si pachatel odnesl. Zda měl nějakou tašku či igelitku, neví, viděla, jak hrabe peníze a dává si je do trika. V tu dobu k ní byl zády. Ví, že měl černé triko s krátkým rukávem. Ostatního oblečení si nevšimla. Když se muž kolem ní prosmýkl, neví, měla oči zalité krví a asi byla možná v šoku. Když odešel, tak hledala klíče od přepážky, protože se klíče rozletěly, předtím ještě spustila alarm a volala vedoucí A■■■■ B■■■■ a sdělovala jí, že byla přepadena. Následně vyběhla ven před budovu, zavřela dveře do prostoru pro veřejnost a venku potkala náhodné cyklisty, kteří jeli od Sovenic, těmto sdělovala, že byla přepadena a požádala je, aby zůstali před poštou, ona se vrátila zpět na poštu. Následně přijela policie a záchranka. Byla posléze odvezena do nemocnice do Nymburka, kde byla ošetřena, na dvou místech jí zašili tržné rány na hlavě a srovnali jí malíček pravé ruky. Po ošetření ji policisté odvezli zpět před budovu pošty. Následně byla odvezena do Nymburka, kde byla policií vyslechnuta. Pokud se týče pistole, tak si nevšimla, jak v zásobníku byly náboje umístěny, jestli byly v jedné nebo ve dvou řadách.

V hlavním líčení svědkyně J■■■■ H■■■■ vypovídala v podstatě shodně jako v přípravném řízení. Upřesnila, že se domnívá, že pachatel byl Čech a slova „davaj děngi“ byla jen kamufláž. Pachateli mohlo být kolem 30 let, byl vyšší než ona, ona měří 165 nebo 168 cm. Doplnila, že v pracovní neschopnosti byla do 9.8.2014, následně se však bála chodit do práce. Z psychických důvodů požádala, aby na pátek odpoledne mohla pracovat na druhé poště a nikoli na poště ve Mcelích, kde byla přepadena. Toto jí zaměstnavatel umožnil. Do současné doby má strach, působí to na ni na té poště stále stejně. Oporou jí byl a je v této nelehké situaci její manžel. Doplnila, že kamerový systém na poště, ani nikdy v okolí není. Domnívá se, že pachatel rukavice neměl.

S poškozenými M [REDACTED] T [REDACTED] V [REDACTED] C [REDACTED] a J [REDACTED] H [REDACTED] byla provedena rekognice podle fotografií a in natura, při nichž však poškození neoznačili obžalovaného jako pachatele.

S poškozenou J [REDACTED] H [REDACTED] byla provedena prověrka její výpovědi na místě činu, při níž opět podrobně popsala, jakým způsobem vnikl pachatel do provozovny pošty a následně do prostoru určeného pro zaměstnance. Popsala také své jednání, jímž se mu v tom snažila zabránit. Z této prověrky výpovědi je patrné, že pachatel mohl zanechat při přetahování o vstupní dveře daktyloskopické stopy na vstupních dveřích.

Svědék P [REDACTED] Ř [REDACTED] v přípravném řízení uvedl, že provozuje zastavárnu v Kolíně, ulice K [REDACTED]. Osobu jménem M [REDACTED] D [REDACTED] nezná. Paní, která obsluhuje zastavárnu na K [REDACTED] ulici, mu říká, že se jedná o policistu. Kde tento policista však slouží, neví. Osobně s ním přišel do styku 18.4.2014, kdy mu vydává zastavené věci. Co se týká tohoto muže, tak si na něho pamatuje, protože zastavoval i hodinky, kdy běžně hodinky do zástavy neberou. Tyto hodinky přinesl v krabičce, měl u toho i doklad o nabytí. 18.7.2014 tomu muži vydával zastavené věci, jednalo se o hodinky Storm a telefon Samsung S4. I telefon byl zastaven s krabičkou. Muž přišel v civilu, na jeho oblečení si nepamatuje. 16.6.2014, kdy pan D [REDACTED] zastavoval hodinky Storm a telefon Samsung S4, byl na provozovně spolu s A [REDACTED] P [REDACTED], která vypisovala příjemku. K tomuto případu ho volala právě kvůli těm hodinkám. Svědek viděl, že se jedná o originální zboží v krabičce, proto tyto hodinky do zástavy převzal. Svědek poskytl policii k pořízení kopií záznamy ze zástavní knihy, z nichž vyplývá, že obžalovaný dal do zástavy mobilní telefon značky Samsung Galaxy S4 ve dnech 2.5.2014, 16.6.2014 a 24.7.2014. Dále dal do zástavy hodinky Storm dne 7.5.2014 a 16.6.2014. Dále svědek uvedl, že podle dokladů, které dohledal, byl mobilní telefon značky Samsung Galaxy S4, IMEI: [REDACTED], kromě výše uvedených případů zastaven ještě 31.3.2014. Následně byl vrácen 18.4.2014. Pokud jde o zástavu ze dne 16.6.2014, ta byla vrácena dne 18.7.2014. Zástava ze dne 24.7.2014 byla vrácena dne 18.8.2014. Dle podpisu zástava měla být vrácena obžalovanému, ale pokud se tak stalo osobě blízké, neboť obžalovaný byl v nemocnici, mohl se D [REDACTED] dohodnout v provozovně, že mu mobilní telefon vyzvedne blízká osoba, to lze udělat i telefonicky. Osoba, která mobilní telefon přebírala, musela přijít s originálem potvrzení. Telefon byl vrácen za částku 5.150,- Kč.

Svědék M [REDACTED] K [REDACTED] slyšený v hlavním líčení uvedl, že obžalovaného zná, ví, že pracoval u policie v Pečkách. Sám svědek má stavební firmu a vlastní i vinotéku. Svědek potvrdil, že v minulosti ho obžalovaný žádal o půjčku, v té době sám svědek stavěl dům. Obžalovanému půjčil v dubnu 2014 7 tis. Kč a podruhé v květnu nebo červnu 2014 20 tis. Kč. Obžalovaný mu říkal, že do září mu peníze vrátí. Svědek uvedl, že obžalovaný chtěl půjčit více peněz, avšak svědek neměl více volných finančních prostředků, původně obžalovaný chtěl půjčit 50 tis. Kč. Peníze mu však obžalovaný nevrátil, a když telefonoval na Policii ČR, Obvodní oddělení Pečky, tak mu bylo řečeno, že už zde obžalovaný nepracuje, že je ve vazbě. O finančních

problémech obžalovaného nic nevěděl, sám obžalovaný mu říkal, že ho snad přítelkyně vydírá, údajně měli spolu byt a musí jí vrátit peníze. Žádnou občanskoprávní žalobu na obžalovaného nepodával, rovněž tak trestní oznámení. Na obžalovaného nevyvíjel žádný tlak ohledně vrácení peněz, domníval se, že je solidní člověk a že mu peníze v září vrátí.

Rodiče obžalovaného J. D. a B. D. a přítelkyně obžalovaného Bc. V. S. využili svého zákonného práva a odmítli k věci vypovídat. J. D. předložila v průběhu přípravného řízení potvrzení o vykoupení telefonu značky Samsung Galaxy S4 za částku 5.150,- Kč a v dopise adresovaném policejnímu orgánu GIBS uvedla, že tento naposledy vykoupila dne 15.8.2015 a její syn ho měl od té doby pouze půjčený.

V průběhu přípravného řízení byly vyžádány výpisy z uskutečněného telekomunikačního provozu podle § 80a odst. 1 tr. řádu. Výpisy byly poskytnuty na základě příkazů soudců Okresního soudu v Jablonci nad Nisou při prověřování loupeže v Bedřichově (čl. 1078, 1081) a příkazů soudců Okresního soudu Praha – východ (čl. 913 – 914, 916g – 916h). Z těchto výpisů bylo zjištěno mimo jiné, že mobilní telefon č. [REDACTED] který užíval obžalovaný, se nacházel v době všech tří loupeží v buňkách mobilních operátorů, které zahrnovaly místa činů (výpisy na čl. 1106 – 1109, a CD na čl. 916i, jedná se o buňky Škvorec, Bedřichov a Loučeň). Z výpisů bylo dále zjištěno, že č. [REDACTED] užívané obžalovým bylo s přestávkami používáno v mobilním telefonu Samsung Galaxy S4, přičemž v době, kdy byl tento telefon v zastavárně, bylo používáno v jiném mobilním telefonu. Ve dnech 18.4.2014 a 18.7.2014, tedy ve dnech, kdy byl telefon Samsung Galaxy S4 vykoupen ze zastavárny zpět, byla do něho vždy vložena SIM karta č. [REDACTED]. Ze znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, vyplývají o používání telefonu Samsung Galaxy S4 obdobné skutečnosti, přičemž z obsahu zajištěné SMS komunikace je zřejmé, že mobilní telefon používal obžalovaný.

Při ohledání místa činu na poště ve Mcelích byla zajištěna stopa č. 19 – stěr ze dveří vedoucích za přepážku (čl. 1191), v níž byl dle odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika a biologie zjištěn smíšený profil DNA obsahující všechny znaky obsahující všechny znaky profilu DNA bukalního výtěru obžalovaného a osoby ženského pohlaví (čl. 511 – 515). Porovnáním daktyloskopických stop zjištěných na vstupních dveřích do pošty ve Mcelích s otisky obžalovaného byla zjištěna shoda s částí otisku palce jeho levé ruky, ukazováku jeho levé ruky, prostředníku jeho levé ruky a prsteníku jeho levé ruky. Otisky se nacházely na místě, na které při rekonstrukci s poškozenou H. [REDACTED] sahal figurant, když se snažil zabránit zavření dveří dle popisu uváděného poškozenou.

Podle protokolu o ohledání místa činu ze dne 17.4.2014 byla na poště v Bedřichově na podlaze ve středu místnosti, blíže k zástěně oddělující prostor pro zaměstnance pošty a přicházející osoby, zajištěna stopa č. 2 – pachová (čl. 541 – 542). A podle odborného vyjádření z oboru metoda pachové identifikace bylo zjištěno, že

byla zjištěna shoda mezi touto pachovou stopou a pachovým vzorkem obžalovaného (čl. 546).

Bylo zjištěno, že obžalovaný neodevzdal svoji služební zbraň, která tak nemohla být zajištěna a podrobena odbornému zkoumání. Tato nebyla nalezena ani při domovních prohlídkách a nepodařilo se ani jiným způsobem zjistit, kde se uvedená zbraň nachází. Podle zprávy vedoucího Obvodního oddělení policie ČR Pečky vyžádané soudem byla dne 8.8.2014 v odpoledních hodinách na tomto obvodním oddělení ze strany OVK vykonána kontrola ukládání zbraní, kde bylo zjištěno pochybení u policisty prap. Bc. M. [REDAKCE] D. [REDAKCE]. Vedoucí oddělení se osobně ještě v pátek odpoledne opakovaně pokoušel dovolat Bc. D. [REDAKCE], avšak bezúspěšně. Obžalovaný měl poslední směnu ze středy 6.8.2014 na čtvrtek 7.8.2014, a to od 18:00 hod. do 08:00 hod., od pátku 8.8.2014 měl plánovanou řádnou dovolenou. V odpoledních hodinách dne 8.8.2014 obžalovaný telefonicky kontaktoval vedoucího obvodního oddělení, kdy se mu za vzniklou situaci omlouval, sliboval, že dá věci do pořádku, tedy si řádně uloží zbraň a odepíše její uložení v knize výdeje zbraní a střeliva. Současně obžalovaný sdělil, že se stejně v odpoledních hodinách 8.8.2014 chtěl v práci zastavit a dodělat jeden trestní spis, který před dovolenou nestihl a slíbil, že dá vše do pořádku. V pondělí dne 11.8.2014 se na obvodní oddělení dostavil pracovník OVK, aby provedl kontrolu zjištěného pochybení ze dne 8.8.2014. Provedenou kontrolou bylo zjištěno, že obžalovaný si svou zbraň neodepsal, resp. její uložení do trezorku, byl tedy otevřen trezorek č. 10 na jeho služební zbraň č. J5126, která se však v trezorku nenacházela. Následně byla provedena za přítomnosti OVK důsledná a opakovaná prověrka místnosti kanceláře č. 50 (kancelář prap. Bc. D. [REDAKCE]), kdy ani v zásuvkách, ani ve skříních, ani na služebním opasku, který se nacházel v zásuvce psacího stolu, nebyla služební zbraň nalezena. Tedy den, od kterého se služební zbraň č. J5126 začala postrádat, je 8.8.2014.

Ze zajištěných zpráv a smluv bylo zjištěno, že proti obžalovanému bylo od 1.12.2013 vedeno insolvenční řízení. Dne 18.12.2013 bylo rozhodnuto usnesením soudce Krajského soudu v Praze (čl. 949 – 953) o oddlužení obžalovaného, jemuž byla stanovena povinnost po dobu 5 let počínaje dnem 20.1.2014 hradit pravidelné měsíční platby věřitelům (8 subjektů).

V této trestní věci bylo soudně povoleno sledování osob a věcí, a to obžalovaného Bc. M. [REDAKCE] D. [REDAKCE] a jeho osobního motorového vozidla značky Ford Focus, RZ [REDAKCE]. Z protokolu o sledování osob a věcí, který byl pořízen ve smyslu § 158d odst. 7 tr. řádu, vyplývá, že dne 25.7.2014 byl obžalovaný se svým vozidlem zachycen v Řečanech nad Labem, kde ve 14:21 hod. zastavil u pobočky České pošty na ulici 1. máje. Následně v 14:26 hod. byl zachycen v Kladrubech nad Labem při odbočování k pobočce České pošty, v 14:28 hod. se svým vozidlem odjíždí od České pošty, avšak v 14:50 hod. zastavuje opětovně budovy České pošty, z vozidla však nevystupuje. V 14:55 hod. odjíždí. Dne 28.7.2014 byl obžalovaný se svým vozidlem zachycen v 16:18 hod. v obci Divišov, okres Benešov, kdy v 16:25 hod. zaparkoval na křižovatce ulic Benešovská a Na Vyhlídce, z vozidla vystoupil, prošel kolem budovy České pošty na Horní náměstí dále na Tyršovo náměstí a pak se vrátil do Benešovské,

kde se posadil na lavičku před ulicí proti budově České pošty. V 17:10 hod. s vozidlem odjíždí. K tomuto byla pořízena i fotodokumentace. 11.8.2014 v 16:19 hod. parkuje se svým vozidlem v Kladrubech nad Labem před budovou hřebčína, v 16:25 hod. odchází směrem k návsi, kde se nachází mimo jiné budova pošty a pokračuje k informačním tabulím. Zde se zastavil a pozoroval okolí a kouřil. V 16:34 hod. prošel kolem vchodu do budovy pošty, zastavil se cca 3 až 4 metry od vchodu (je v tuto dobu pořizován videozáznam), v 17:05 hod. si sundává kapuci, pohybem ruky naznačuje vyndání mobilního telefonu z venkovní náprsní kapsy, simuluje vytáčení čísla včetně následného hovoru s gestikulací rukou (rovněž zaznamenáno na videozáznamu). V 17:11 hod. odjíždí autem z této obce. 8.8.2014 v 14:10 hod. se svým vozidlem zaparkoval v obci Choltice poblíž zámeckého parku, vystoupil z vozidla, v zámeckém parku se posadil na lavičku a pozoroval okolí. V 14:35 hod. odchází na Náměstí Sv. Trojice, kde si prohlíží budovu České pošty. Po malé chvilí odchází ke svému vozidlu, nasedá na místo řidiče a poodjíždí blíže k budově České pošty, kde zastavuje a vyčkává ve vozidle. V 14:55 hod. odjíždí směrem na Kladruby nad Labem, kde v 15:10 hod. zastavuje poblíž budovy České pošty a vyčkává ve vozidle. Po malé chvilí vystupuje z vozidla a pomalou chůzí pokračuje k budově České pošty, kde si prohlíží informační tabule a budovu České pošty. Následně v 15:35 hod. odjíždí.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie vyplývá, že poškozená J. H. reagovala psychicky na trestnou činnost akutní reakcí na stres, která plynule přešla do posttraumatické stresové poruchy. Ta již v době vyšetření dne 23.10.2014 spontánně odeznívala a lze předpokládat, že plně odezní v řádu několika měsíců. Akutní reakce na stres se projevila rozrušením a úzkostí, prožitkem strachu. Anxieta je též významným trvajícím symptomem následně rozvinuté posttraumatické stresové poruchy, je zejména charakteristicky vázána na místo děje a obdobné okolnosti (den v týdnu, specifický tým, že okolní instituce již odpoledne nepracují a pracovnice je na poště osamocená). Porucha poškozenou omezuje v obvyklé pracovní činnosti. Po ukončení pracovní neschopnosti a dovolené ji na místo pracoviště musela doprovázet matka. Osamocení na pracovišti úzkost masivně potencovalo. Zaměstnavatel posléze vyhověl přeřazením v páteční směně na jinou poštu. Poškozená popsala poruchu spánku spojenou s úzkostnými sny a tzv. flashbacky. Emoční rozrušení projevované pláčem a tenzí spojené s líčením průběhu přepadení má ustupující tendenci. Zjištěná porucha se nemanifestovala v těžkém, závažném stupni vlivem kvalit premorbidní osobnostní struktury poškozené. Tíži a závažnost poruchy neovlivnil skutkový děj, ale premorbidně přítomná duševní zdatnost a zdraví poškozené. To jsou i faktory podporující spontánní odeznívání poruchy a prognostickou úvahu o možnosti plného odeznění popisované poruchy v řádu měsíců. Z dodatku znaleckého posudku následně vyplynulo, že podstatné omezení poškozené v důsledku posttraumatické stresové poruchy trvalo nejméně do doby, kdy byla poškozená pochopením zaměstnavatele převedena na jiné pracoviště.

V hlavním líčení znalkyně PhDr. Štěpánka Tůmová doplnila, že v době provádění vyšetření nebyla poškozená medikována, ani nenavštěvovala odborníky. Spolu se spoluznalcem nedospěli k závěru, že by měla navštěvovat nějakého

psychologa či psychiatra. To, jak zareagovala na zátěžovou životní situaci, samostatně odeznívalo, což znalci považují vždy za lepší řešení, než když musí zasahovat nějaký odborník. Návštěva psychologa či psychiatra by neurychlila odeznívání posttraumatické stresové poruchy, nebylo to potřeba. Jako spekulativní pokládá znalkyně dotaz, zda odeznívání posttraumatické stresové poruchy by urychlilo dřívější přemístění zaměstnavatelem poškozené na jiné pracovní místo. Rovněž spoluznalec MUDr. Michal Hessler, psychiatr, v hlavním líčení doplnil, že u poškozené H. nepozorovali tendenci k agravaci, k navyšování, spíše naopak. Ona se situací vyrovnávala v duchu premorbidní struktury osobnosti, jejího celkového osobnostního založení, proto ani nevyhledala odbornou pomoc. Podpora ze strany manžela je faktor, který u psychogenních poruch hraje svou roli.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie vyplývá, že obžalovaný netrpí duševní poruchou chorobného charakteru. Duševní poruchou charakteru netrpěl ani v předmětné době. Obžalovaný není postižen ani duševní poruchou, která se nazývá patologické hráčství. Znalci nezjistili, že by se posuzovaný mohl dopouštět předmětné páchané trestné činnosti z chorobné motivace. Není postižen ani trvalou vadou osobnosti či poruchou intelektu, není závislý na alkoholu ani na jiných návykových psychotropních látkách. Nebylo zjištěno, že by mohl být v předmětné době forenzně významně intoxikován alkoholem nebo jinou návykovou psychotropní látkou. Nebyl ve stavu patické opilosti. Jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly zachované. Obžalovaný je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení, je schopen pochopit význam soudního řízení a eventuálně uloženého trestu a je schopen se náležitě hájit. Z psychiatrického hlediska není jeho pobyt na svobodě nebezpečný pro společnost. Znalci nenavrhují proto uložení žádného ochranného léčení.

Na základě shora uvedených důkazů vzal soud za prokázané, že obžalovaný spáchal skutek popsany shora ve výroku rozsudku. Jak už bylo shora řečeno, obžalovaný v přípravném řízení k věci nevypovídal a vyjádřil se k žalovanému skutku až v hlavním líčení na základě písemné přípravy. Je nezadatelným právem obviněných osob nevypovídat. Zde se nelze ubránit dojmu, že obžalovaný jakožto osoba znalá policejní práce, vyčkal se svou výpověď až do té fáze, kdy policie ukončila vyšetřování a obžalovaný byl seznámen s kompletní důkazní situací v této trestní věci a jeho výpověď a obhajoba tedy mohla reagovat na zmíněnou důkazní situaci. Soud znovu opakuje, že je nezadatelné právo obžalovaného takto postupovat. Obžalovaný trestnou činnost jednoznačně popřel, připustil však, že v době spáchání trestné činnosti mohl být jeho mobil zachycen buňkami mobilních operátorů a toto zdůvodňoval tím, že sám na vlastní pěst pátral po možných pachatelích, kteří mohli provádět loupežná přepadení pošt. V tomto směru měl indicie ze své služební činnosti, kdy bylo šetřeno podezření, že na sledování pošt v blízkém okolí neznámými osobami, byť služební šetření bylo bez výsledku. Nastínil soudu, kde jezdil se svým autem a u kterých pošt prováděl tzv. kontrolní činnost. O těchto svých soukromých detektivních aktivitách ve volném čase však nikoho z řad kolegů policistů neinformoval a rovněž tak neinformoval ani svou přítelkyni či rodiče. Je otázkou proč takto konal v přísném utajení. Obžalovaný tedy nevyloučil ani možnost, že takováto svá šetření prováděl

i na místech a v časech, kdy došlo ke spáchání trestné činnosti. Nelze ani přehlédnout to, že obžalovaný byl v tehdejší době ve velmi špatné finanční situaci, která bude nastíněna níže, avšak tato svá šetření prováděl se svým osobním automobilem, a to nejen ve Středočeském kraji, a toto šetření za pomoci svého osobního automobilu muselo být značně finančně náročné. Sám obžalovaný potvrdil svou neutěšenou finanční situaci, kterou musel řešit cestou insolvence, i to, že v této době dlužil věřitelům kolem 700 tis. Kč a že ho rodiče museli částečně finančně podporovat. Potvrdil i to, že v řadě případů v zastavárně pana Ř. opakovaně zastavoval svůj mobilní telefon Samsung, případně hodinky, a tyto zpětně později se ztrátou vykupoval. S ohledem na tuto jeho finanční situaci se jeví přinejmenším jako podivné to, že vynakládá značné částky na výjezdy svým osobním automobilem po Čechách. Navíc nutno přihlídnout k tomu, že žádné případné výstupy z těchto jeho detektivních šetření nikde obžalovaný neprezentoval, ani nezaznamenal. Dále je nutno zmínit ztrátu služební zbraně obžalovaného. Sám obžalovaný uvedl, že k tomu muselo dojít na Obvodním oddělení policie ČR v Pečkách, kde byl služebně zařazen. Nelze opomenout časovou souvislost mezi zraněním poškozené H. na poště Mcely, ke kterému mělo dojít podle poškozené pistole a jednalo se o krvavé zranění na hlavě a zjištěním ztráty pistole. K loupežnému přepadení na poště Mcely došlo 18.7.2014 a zjištění ztráty pistole podle zprávy vedoucího obvodního oddělení bylo zaznamenáno 8.8.2014 (fakticky v době, kdy obžalovaný již nastupoval dovolenou). Lze tedy předpokládat, že ke ztrátě nedošlo právě dne 8.8.2014, ale v době předchozí. Nutno připomenout, že policista, kterému je služební zbraň přidělena, za ni odpovídá. Obžalovaný neměl povolení mimo službu tuto zbraň nosit. Pokud jde o ukládání pistole do trezoru na služebně, toto bylo povinností obžalovaného, v žádném případě policista zbraň neponechává volně v kanceláři, ať již na stole či v zásuvce. To, že se obžalovanému služební zbraň nemohla tzv. „ztratit“ na služebně OO Pečky, vyplývá i z vyjádření vedoucího oddělení, ve kterém je uváděno, že sám obžalovaný tohoto vedoucího dne 8.8.2014 telefonicky kontaktoval, kdy se za vzniklou situaci ohledně jeho služební zbraně omlouval a sliboval, že dá věci do pořádku, tedy že si řádně uloží zbraň a odepíše její uložení v knize výdeje zbraní a střeliva. V žádném případě svému vedoucímu netvrdil, že zbraň se musí nacházet v trezoru, případně na služebně. Lze pouze vyslovit názor, kdyby dne 8.8.2014 nebyla provedena ze strany nadřízeného policejního orgánu kontrola ukládání zbraní, tak by ztráta zbraně obžalovaného nebyla odhalena. Pokud by byl obžalovaný přesvědčen, že služební zbraň zanechal, ať již v trezorku, případně v kanceláři na služebně, tak by tuto informaci zajisté sdělil svému nadřízenému, neboť si musel být vědom závažnosti takovéto věci. Lze předpokládat, že i v předchozích případech si obžalovaný vždy služební pistoli zapůjčil a že tato skutečnost nebyla nikým zjištěna, neboť pro obžalovaného nebylo v tu dobu problémem pistoli následně vrátit do trezoru. Zádrhel však nastal právě při posledním loupežném přepadení pošty ve Mcelích, kde došlo ke krvavému zranění H. pažbou pistole a obžalovanému jakožto policistovi, který prošel Policejní akademií, bylo zcela zřejmé, že i když pistoli vyčistí, tak v případě kontroly zbraně a při použití moderních způsobu biologických expertíz, může být biologický vzorek, tj. krev poškozené na jeho služební pistoli zjištěn a byl by to pádný usvědčující důkaz. Proto se raději pistole zbavil. Znovu je nutno si položit otázku, proč ke ztrátě zbraně u obžalovaného došlo krátce po provedení loupežného přepadení na poště ve Mcelích,

a proč se ztratila zrovna zbraň obžalovaného a nikoliv některého z jeho kolegů. Zajisté by se dalo dotazem na policejním prezidiu zjistit, kolika policistům se za kalendářní rok ztratí služební zbraň. Lze si odpovědět i bez této zprávy. Jedná se zajisté o zcela výjimečnou a mimořádnou záležitost a je tedy zcela statisticky podezřelé, že takováto výjimečná událost se stane právě na obvodním oddělení v Pečkách a zrovna u zbraně obžalovaného, který je podezřelý ze spáchání loupežných přepadení. To, že loupežná přepadení byla prováděna skutečnou pistolí a nikoliv atrapou, je prokázáno výpovědí poškozených na jednotlivých poštách, kdy tyto osoby potvrdily, že pachatel zbraň ukazoval, resp. vysunul zásobník a opět zacvakl, případně byly vidět i ostré náboje i byl slyšet kovový zvuk.

V případě loupežného přepadení pošty v Bedřichově je nutno kromě potvrzení přítomnosti mobilního telefonu obžalovaného na buňkách v Bedřichově v kritickou dobu připomenout i zajištěnou pachovou stopu na podlaze v prostoru pro veřejnost této pošty – stopa se nacházela blíže k zástěně oddělující prostor pro zaměstnance a veřejnost. Metodou pachové identifikace bylo prokázáno, že se jedná o pachovou stopu obžalovaného. S ohledem na místo nálezu, tj. podlahu, lze dovodit, že se muselo jednat o skutečně čerstvou stopu. Pokud by tuto pachovou stopu obžalovaný zanechal na poště někdy v minulosti při své návštěvě, tak pro značný pohyb veřejnosti po této podlaze a s přihlédnutím k tomu, že podlaha se zajisté denně vytírá, nemohla by zde starší pachová stopa obžalovaného zůstat neporušena. Soud tedy má za to, že se jednalo o čerstvou pachovou stopu ze dne 17.4.2014 a obžalovaný ji musel zde zanechat právě při loupežném přepadení. V případě loupežného přepadení pošty v Bedřichově se jako významný nepřímý důkaz nabízí i skutečnost, že mobilní telefon obžalovaného v této lokalitě byl mapován od 1.2. do 17.4.2014, avšak buňka, která zabírá poštu v Bedřichově, tak ta zaznamenala mobilní telefon obžalovaného pouze 17.4.2014, tj. v době spáchání trestného činu.

Pokud jde o loupežné přepadení pošty ve Mcelích, tak soud za významný důkaz pokládá zajištěné daktyloskopické stopy na vstupních dveřích do pošty, kdy byla zjištěna shoda s částí otisku palce jeho levé ruky, ukazováku jeho levé ruky, prostředníku jeho levé ruky a prsteníku jeho levé ruky. Otisky se tedy nacházely na místě, na kterém při rekonstrukci s poškozenou H██████ sahal figurant, kdy se snažil zabránit zavření dveří dle popisu uváděného poškozenou. Navíc při ohledání na poště ve Mcelích byl zajištěn stěr ze dveří vedoucích na přepážku, v níž dle odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika a biologie byl zjištěn smíšený profil DNA obsahující znaky profilu DNA bukalního výtěru obžalovaného D██████ a osoby ženského pohlaví. Jednoznačně zde obžalovaný zanechal daktyloskopické stopy na vstupních dveřích a stopy své DNA na dveřích vedoucích za přepážku. V hlavním líčení obžalovaný reagoval na tyto stopy a uvedl, že při jedné obhlídce pošty ve Mcelích zjistil, že jsou otevřené dveře do prostoru, kde pracují úřednice, a šel a dveře zabouchl. Toto se jeví jako vcelku vysoce nepravděpodobné, neboť pracovníce pošty jsou řádně poučeny z hlediska bezpečnosti, vědí, že mají hmotnou odpovědnost a v žádném případě by nenechávaly otevřené dveře do prostor, kde mají uložené větší finanční částky. V případě tohoto zjištění a ztráty peněz by zajisté zaměstnavatel na základě hmotné odpovědnosti požadoval plnou náhradu.

V případě loupežného přepadení na poště ve Mcelích je prokázáno, že u poškozené H. v důsledku napadení došlo ke způsobení těžké újmy na zdraví. Soud vychází zejména ze závěrů znaleckého posudku, který byl vypracován na základě obtíží poškozené, kde tato podrobně k obtížím se znalci vyjádřila. Podle znalců podstatné omezení poškozené v obvyklém způsobu života v důsledku posttraumatické stresové poruchy u ní trvalo nejméně do doby, kdy byla pochopením zaměstnavatele převedena na jiné pracoviště, tj. do 1.10.2014.

V případě loupežného přepadení pošty ve Škvorci soud má k dispozici nepřímý důkaz, a to prokázaný výskyt mobilu obžalovaného ve Škvorci v kritickou dobu. Tento dílčí skutek je však nutno posuzovat v kontextu již výše uvedených skutků v Bedřichově a ve Mcelích, i v tomto případě jako ve výše zmiňovaných pachatel použil stejný modus operandi, kdy prokazatelně vyzval k vydání peněz slovy „davaj děngi“ či obdobně. Ve všech případech bylo zjištěno, že následně pachatel mluvil česky a že tedy použití ruských slov mělo za účel pouze zastříti totožnost pachatele a svést pozornost na osoby rusky hovořící. S ohledem však na další komunikaci již však pachatel musel mluvit česky, podle poškozených se jednalo o češtinu bez jakékoliv vady či přízvuku. Navíc nelze přehlédnout to, že ve všech třech případech pachatel použil k zastrašení pistoli, všichni tři poškození se shodli na tom, že se jednalo o skutečnou pistoli, neboť slyšeli kovový zvuk, případně pachatel vyndával zásobník, ve kterém byly vidět ostré náboje. Popis pachatele byl zhruba stejný, ať již se jedná o odhad výšky, případně stáří pachatele. Ve všech případech pachatel byl maskován, a to čepicí, následně případně ještě šátkem přes obličej. To, že pachatel byl schopen v ruštině uvést pouze „davaj děngi“ a následně byl nucen komunikovat v češtině, vypovídá skutečně o tom, že pachatel musel být mladšího věku, tj. narozen v době, kdy již ruština nebyla povinným jazykem na základní škole. Dle zachycení mobilu na buňkách operátorů v kritickou dobu v blízkosti uvedených pošt, ve všech třech případech lze určit časový snímek, dle kterého se obžalovaný vždy pohodlně autem mohl přepravit do Kolína, Velimi, či Peček, kde již byl mobil opět zachycen operátory na svých buňkách.

Nutno opětovně zdůraznit, že na straně obžalovaného byl silný motiv pro páčání této trestné činnosti, neboť byla prokázána značně neutěšená finanční situace obžalovaného, kdy příčiny byly různé, ať již se jednalo o sázení, nadstandardní život apod., ale jednoznačně bylo prokázáno, že obžalovaný měl výrazné statisícové dluhy, které vedly k tomu, že nad obžalovaným byla vyslovena insolvence. Tato časově zapadá do období, než se obžalovaný začal dopouštět žalované trestné činnosti. Pokud se obžalovaný hájil tím, že měl dostatek peněz, neboť mu půjčovali rodiče, tak tato jeho obhajoba nemůže obstát. Pokud by měl vyřešené finanční problémy, tak by neměl žádný důvod k tomu, aby opakovaně a se ztrátou zastavoval mobilní telefon a hodinky a následně tyto vykupoval zpět. Tyto transakce pro něj byly jednoznačně finančně ztrátové. Navíc z výpovědi svědka K. vyplynulo, že obžalovaný v době po vyhlášení insolvence byl ve značné finanční tísní, neboť od něho požadoval půjčku 50 tis. Kč, byť nakonec mu svědek K. půjčil menší částku, avšak tuto mu obžalovaný do současné doby nevrátil. Navíc ze zachycené komunikace v mobilním telefonu (zprávy SMS) mezi obžalovaným a jeho rodiči vyplývá, že jejich vztahy byly velice

napjaté, kdy rodiče mu vyčítali značně neurovnaný život. Je tedy zcela zřejmé, že za situaci, kdy měl dodržovat podmínky mu určené soudem v rámci insolvence a jednoznačně mu zbývajících finančních prostředky nepostačovaly, rozhodl se řešit tuto zoufalou finanční situaci právě prováděním loupeží na zmíněných poštách. Nelze přehlédnout ani tu skutečnost, že v době, kdy byl obžalovaný sledován a kdy byl v řadě případů zadokumentován jeho pohyb s automobilem, ještě obžalovaný v řadě případů si tipoval další pošty, tak jak bylo uvedeno shora.

Rovněž je nutno reagovat na obhajobu obžalovaného, který uváděl, že pokud by skutečně prováděl tato přepadení, tak by se choval tak, aby nemohl zanechat žádné daktyloskopické stopy, a proto by zajisté měl na ruce rukavice. K tomu je nutno uvést, že v jarním či letním období osoba vstupující do prostoru pošty v rukavicích by zajisté mohla poutat pozornost pracovníka pošty. Pokud obžalovaný chtěl být v první moment nenápadný, tak v žádném případě nemohl do prostoru pošty vstupovat s rukavicemi na rukách. Rovněž jeho obhajoba v tom směru, že pokud by měl provádět toto přepadení, tak by se nenacházel na místě se zapnutým mobilním telefonem, se jeví jako lichá, je pochopitelné, že v době, kdy obžalovaný páchal trestnou činnost, tak zajisté nepočítal s tím, že by mohl být odhalen, a to již jen z toho pohledu, že byl policistou, tedy osobou, která stíhá pachatele a nikoliv páchá trestnou činnost. Je pochopitelné, že v první řadě pátrání policejních orgánů se zaměřuje na zcela jiné osoby, než jsou policisté. Z tohoto důvodu mohla pramenit i určitá jistota obžalovaného v tom směru, že by žádným způsobem nemohl být odhalen jako pachatel trestné činnosti. To koresponduje i s tím, že obžalovaný se pečlivě vždy zahalil, resp. zahalil svůj obličej, neboť mu bylo zřejmé, že případně bude moci být prováděna rekonognice a je skutečností, že poškození s ohledem na to, že obličej řádně neviděli, nemohli obžalovaného identifikovat jako pachatele. Nicméně je nutno připomenout to, že popis pachatele, tj. výška, stáří, zhruba odpovídají osobě obžalovaného.

Je skutečností, že soud má k dispozici pouze nepřímé důkazy, avšak tyto, jak byly podrobně rozebrány shora, tvoří ucelený řetěz, který vede k závěru o vině obžalovaného. Proto soud má za prokázané, že obžalovaný spáchal skutky, tak jak jsou popsány shora ve výroku rozsudku.

Jednání obžalovaného popsané shora ve výroku rozsudku soud právně kvalifikoval jako pokračující zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo proti jinému užije násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci. Násilím se rozumí použití fyzické síly k překonání nebo zamezení kladeného nebo očekávaného odporu, přičemž musí být prostředkem nátlaku na vůli napadeného. Pohrůžka bezprostředního násilí je pohrůžka takovým násilím, které má být vykonáno ihned, nepodrobí-li se napadený vůli útočníka. Násilí nebo pohrůžka bezprostředního násilí jsou prostředkem ke zmocnění se věci a musí mu předcházet. Zmocněním cizí věci se rozumí, že si pachatel zjedná možnost s takovou věcí nakládat s vyloučením toho, kdo ji měl dosud ve své moci. Úmysl pachatele se vztahuje jak k násilnému jednání, jímž chce překonat nebo znemožnit odpor napadaného, tak

i k tomu, aby se zmocnil cizí věci. V případě zločinu loupeže jsou tady porušeny dva chráněné zájmy – osobní svoboda a majetek, jehož se pachatel takového činu chce zmocnit. Zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku je dokonán již užitím násilí, resp. pohrůžky násilí proti někomu v úmyslu zmocnit se cizí věci, zatímco trestná činnost je ukončena zmocněním se cizí věci. Právní kvalifikace podle § 173 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku pak odráží způsobení těžké újmy na zdraví. Obžalovaný v době, na místě a způsoby specifikovanými ve výroku rozsudku v přímém úmyslu ve třech případech v podstatě obdobným způsobem prostřednictvím střelné zbraně užil pohrůžky bezprostředního násilí vůči pracovníkům poboček České pošty, přičemž v jednom případě (poškozená H██████████) zdůraznil svou pohrůžku úderu pistolí do hlavy poškozené. V těchto případech se jednalo skutečně o střelnou zbraň, neboť obžalovaný před poškozenými vytahoval zásobník a ukazoval, že se v něm nacházejí ostré náboje. S ohledem na to, že jednotlivé útoky obžalovaného naplňují skutkovou podstatu stejného zločinu, jsou spojeny stejným způsobem provedení a je zde dána i blízká souvislost časová a v předmětu útoku, bylo jednání obžalovaného posuzováno jako pokračující zločin ve smyslu § 116 tr. zákoníku, kdy i existence jednotného záměru z provedení dokazování jasně vyplývá. Pokračováním v trestném činu ve smyslu § 116 tr. zákoníku se rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Rozhodujícím znakem pokračování v trestném činu je, že jednotlivé útoky, z nichž každý naplňuje znaky trestného činu, jsou po subjektivní stránce spojeny jedním a týmž záměrem v tom smyslu, že pachatel od počátku zamýšlí aspoň v nejhrubších rysech i další útoky a že po objektivní stránce se tyto jednotlivé útoky jeví jako postupné realizování tohoto jediného záměru, přičemž jednotlivé útoky jsou charakterizovány stejnorodým způsobem provedení a časovou souvislostí. Obžalovaný se dvou dílčích skutků dopustil v dubnu 2014 a třetího 18.7.2014. Dobu rozpětí tří měsíců nelze považovat za natolik dlouhou, aby nebylo možno spolehlivě dovodit subjektivní stránku jednání obžalovaného, tedy jeho úmysl v trestné činnosti pokračovat. Jeho jednání bylo ve všech případech motivováno zjištěným úmyslem, tedy získáním finančních prostředků, které měly sloužit ke krytí jeho neutěšené finanční situace. Z těchto důvodů všechny dílčí útoky obžalovaného je nutno kvalifikovat jako jediný pokračující zločin loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný svým jednáním pod bodem 3 výrokové části způsobil poškozené J██████████ H██████████ těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku. Co se konkrétně rozumí těžkou újmou na zdraví je taxativně uvedeno v § 122 odst. 2 tr. zákoníku. Pro všechny zde uvedené druhy těžké újmy na zdraví: písmena a) až i) stanoví trestní zákoník jako společný znak, že vždy musí jít o vážnou poruchu zdraví nebo o jiné vážné onemocnění. Za těchto podmínek je těžkou újmou na zdraví mimo jiné i dle písm. i) „delší dobu trvající porucha zdraví“. Ustanovení § 122 odst. 2 tr. zákoníku nerozlišuje povahu delší dobu trvající poruchy na zdraví z hlediska fyzického či duševního. Podmínkou je, aby šlo o vážnou poruchu zdraví nebo o vážné onemocnění trvající delší dobu. Časový úsek šesti týdnů vžitý v soudní praxi v souvislosti s délkou pracovní neschopnosti lze považovat za určitý předěl mezi těžkou újmou na zdraví a pouhým ublížením na zdraví pouze za předpokladu, že

zhruba po tuto dobu skutečně trvala porucha či onemocnění. Vzhledem k dané povaze poruchy u poškozené H. (jde o poruchu duševní), je rozhodující, že jde o objektivní stav u poškozené, kdy podle závěru znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, klinická psychologie v důsledku psychické újmy typu posttraumatické stresové poruchy došlo k významnému omezení poškozené v obvyklém způsobu života výrazně přesahující časový úsek šesti týdnů. V návaznosti na závěry znaleckého posudku je soud přesvědčen o příčinné souvislosti mezi jednáním obžalovaného a vznikem posttraumatické stresové poruchy u poškozené J. H. Soud dospěl k závěru, že obžalovaný nese odpovědnost za těžší následek u poškozené přinejmenším v nepřímém úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť musel vědět, že svým jednáním, kdy poškozené vyhrožuje se střelnou zbraní, tuto nakonec hrubě fyzicky napadne údery do hlavy touto zbraní, může u poškozené vyvolat psychické následky z takového pro ni traumatizujícího napadení, a s takovýmto případným následkem musel být srozuměn.

Trest byl obžalovanému ukládán podle § 173 odst. 2 tr. zákoníku, pro který trestní zákoník stanoví sazbu odnětí svobody na 5 až 12 let. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel ze zásad pro ukládání trestných sankcí vymezených v ustanovení v §§ 37 a 38 tr. zákoníku a zvážil všechna hlediska rozhodná pro výměru trestu dle § 39 tr. zákoníku, zejména bylo přihlíženo k povaze a závažnosti spáchaného zvláště závažného zločinu, k osobním poměrům obžalovaného, k jeho rodinným poměrům i k dosavadnímu způsobu života, k možnostem jeho nápravy. Pokud jde o povahu a závažnost zločinu, tak tyto jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění, jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Obžalovaný svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně osobní svobody a cizího majetku. Trestní zákoník zdůrazňuje typovou závažnost zločinu loupeže podle § 173 odst. 2 tr. zákoníku tím, že jej řadí ke zvláště závažným zločinům ve smyslu § 14 odst. 3 tr. zákoníku a tím za něj hrozí vysokými tresty odnětí svobody. Z hlediska způsobu provedení a okolností, za kterých byla trestná činnost obžalovaným spáchána, je škodlivost povyšována tím, že došlo k celkem třem útokům a nelze přehlédnout to, že poškozeným bylo vyhrožováno skutečně střelnou zbraní a ne nějakou atrapou a v případě poškozené H., která byla touto zbraní napadena, hrozilo případně, že při nedbalé manipulaci s touto zbraní může dojít k výstřelu a k podstatně těžším následkům, než ke kterým došlo. Z hlediska zavinění je nutno přihlídnout k tomu, že u obžalovaného šlo o předem uvážené a promyšlené útoky, nejednalo se o nějaké zkratkovité jednání. Obžalovaný si cíleně vytipoval menší pošty, kde byl předpoklad, že zde nebudou přítomni žádní zákazníci, případně si vybíral dobu k tomu vhodnou. Pohnutkou jednání obžalovaného byla jednoznačně ziskovost – získání finančních prostředků. Obžalovaný si při loupežných přepadeních zmocnil celkem částky 77.200,- Kč. Bylo zcela zřejmé, že obžalovaný byl na loupežná přepadení pečlivě připraven, vždy věděl, ve které zásuvce pracovníci pošty ukládají finanční prostředky. Navíc se nikdy nepokusil o vydání větších finančních prostředků, které byly v časově kódovaném trezoru, neboť by mohlo dojít k časové prodlevě a k jeho odhalení. Významnou měrou je nutno přihlídnout k tomu, že obžalovaný v době páchaní trestné činnosti byl aktivním

policistou. Jeho trestná činnost tedy nedopadá pouze na poškozené, ale má značný dopad na důvěru veřejnosti k Policii ČR, kdy pochopitelně veřejnost předpokládá, že příslušníci policie jsou zde od toho, aby je chránili před pácháním trestné činnosti a nikoliv, že tuto sami aktivně budou páchat. Trestná činnost obžalovaného tedy výraznou měrou poškozují důvěru veřejnosti v policejní sbor.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, bezdětný, je absolventem Policejní akademie, ve služebním poměru byl od 1.7.2006, dne 12.9.2014 byl propuštěn ze služebního poměru Policie ČR. Obžalovaný nebyl doposud soudně trestán, v místě bydliště nebyl projednáván pro žádný přestupek. Podle názoru soudu však nelze dospět k závěru, že by obžalovanému mohlo polehčovat to, že doposud vedl řádný život, neboť nelze přehlédnout, že v době před spácháním trestné činnosti, ale i v době páchání trestné činnosti vykazoval větší množství dluhů, které nebyl schopen splácet a musel projít insolvenčním řízením a i v době, kdy už toto bylo povoleno, tak si obžalovaný nadále půjčoval peníze, které nebyl schopen splácet (viz výpověď svědka K [REDACTED]). Žádná polehčující okolnost tedy obžalovanému nebyla přiznána, obžalovanému přitěžovalo to, že trestný čin spáchal více útoky a v jednom z těchto případů brutálně fyzicky napadl poškozenou. Rovněž soud zhodnotil, jak je již naznačeno výše, že se trestné činnosti dopustil jako aktivní policista. Po zvážení všech shora naznačených skutečností soud dospěl k závěru, že přiměřeným trestem bude trest odnětí svobody v trvání 7 roků, tj. poblíž jedné třetiny zákonné sazby 5 až 12 roků. Obžalovaný by měl být ve smyslu § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť to odpovídá formálním podmínkám tohoto zákonného ustanovení (obžalovaný byl uznán vinným úmyslným trestným činem a byl mu uložen trest odnětí svobody ve výši přesahující hranici 3 roků). Soud však má za to, že s ohledem na dosavadní bezúhonnost a s přihlédnutím k možnosti nápravy obžalovaného je ještě možné, aby obžalovaný výše uložený trest vykonával v mírnějším typu věznice. Proto za využití § 56 odst. 3 tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon trestu zařazen do věznice s dozorem. K trestnímu řízení se s nároky na náhradu škody připojili poškození: Zaměstnanecká pojišťovna Škoda a.s. se sídlem Husova 302, Mladá Boleslav, s částkou 9.392,- Kč, Kooperativa pojišťovna a.s. se sídlem Pobřežní 665/21, Praha 8, s částkou 13.484,- Kč, a Česká pošta s.p. se sídlem Politických vězňů 909/4, Praha 1, s částkou 30.000,- Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05% p.a. ode dne 26.1.2015.

Zaměstnanecká pojišťovna Škoda a.s. vyčíslila náhradu nákladů za poskytnuté zdravotní služby, které byly hrazeny z veřejného zdravotního pojištění za jejich pojištěnce J [REDACTED] H [REDACTED] v důsledku jejího zranění, které obžalovaný způsobil. Jednotlivé zdravotní úkony byly podrobně specifikovány, navíc tyto byly přezkoumány revizním lékařem této pojišťovny a o výši této náhrady soud neměl pochyb, proto byla přiznána náhrada v plné výši. Pokud jde o nárok poškozené Kooperativy pojišťovny a.s., tak tato pojišťovna vyplatila z titulu pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za pracovní úrazy a nemoci z povolání poškozené náhradu škody ve výši 13.484,- Kč, jednalo se o bolestné 32 bodů (bod á 120,- Kč), tj. 3.840,- Kč, dále o náhradu za ztrátu na výdělků po dobu pracovní neschopnosti od 18.7.2014 do 8.8.2014, tj. 8.894,- Kč, a náklady spojené s léčením, tj. 750,- Kč.

Tento nárok pojišťovny byl řádně zdokladován, ať již záznamem o úrazu, likvidační zprávou, dokladem o ztrátě na výdělku po dobu pracovní neschopnosti a posudkem o bolestném, a dalšími potvrzeními o přímé úhradě poškozené nemocnici v Nymburce. Rovněž v tomto případě soud shledal, že nárok je zcela oprávněný a proto byl přiznán v plné výši. Pokud jde o nárok České pošty s.p., tj. 30.000,- Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05% p.a. z uvedené částky ode dne 26.1.2015, tak tento nárok představuje celkem způsobenou škodu odcizením finančních prostředků na třech výše uvedených poštách obžalovaným. Vzniklá škoda byla v rámci pojistné smlouvy uplatněna u České pojišťovny. Touto bylo vyplaceno pojistné plnění ve výši 47.215,- Kč. V důsledku toho došlo ke snížení škody České pošty s.p. na 30.000,- Kč a s touto škodou se tedy Česká pošta s.p. připojila a požadovala rovněž úroky z prodlení ve výši 8,05% p.a. Tento nárok byl rovněž doložen příslušnými doklady, a to informacemi o vyplacení pojistného plnění ze strany České pojišťovny. O výši nároku tedy soud neměl pochyb a pokud jde o úrok z prodlení ve výši 8,05% p.a., tak tento odpovídá zákonnému úroku z prodlení dle vládního nařízení č. 351/2013 Sb. Počátek úroku je stanoven ode dne 26.1.2015, což je datum odeslání pojistného plnění na účet České pošty. Od tohoto dne tedy Česká pošta měla najisto v tom směru, kolik činí pojistné plnění ze strany České pojišťovny a jaká částka půjde na vrub poškozené České poště. Stanovení tohoto termínu, od kterého se počítají úroky, soud pokládá za správný, a rovněž v tomto směru bylo vyhověno návrhu poškozeného v plném rozsahu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **o s m i** dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odvolání nemůže podat osoba, která se ho výslovně vzdala.

Státní zástupce je v odvolání povinen uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti, či důkazy.

Je-li obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému je přiznán alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost musí poškozený podat soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Praze dne 5. února 2016

JUDr. Ivo Zelinka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubečková